

آینده‌نگاری شهر دوستدار کودک در افق ۱۴۱۰ (مورد شناسی: شهر تبریز)

حسن حکمت‌فیما (دانشیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه پیام‌نور بزد)

میرنجف موسوی (استاد گروه جغرافیا، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران)

محمد رسولی* (دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران)

شاروه سعیدپور (دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران)

چکیده

تاریخ دریافت: ۲۹ اسفند ۱۳۹۸

تاریخ پذیرش: ۲۹ شهریور ۱۳۹۹

صفحات: ۳۷-۵۴

کودکان امروز، نسل‌های آینده جامعه‌ ما هستند که این امر ضرورت شناخت کلی و همه‌جانبه کودکان و طراحی و ایجاد شهر دوستدار کودک را بیان می‌کند. هدف پژوهش حاضر، آینده‌نگاری شهر دوستدار کودک شهر تبریز در افق ۱۴۱۰ است و نوع تحقیق کاربردی-توسعه‌ای و روش بررسی آن با توجه به روش آینده‌نگاری، پیمایش نظرات کارشناسان و متخصصان در قالب پرسشنامه به صورت ماتریس آثار متقابل است و از مدل‌های میک‌مک، تحلیل خاکستری و سناریو برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده می‌شود. برای تحلیل و ارزیابی شهر دوستدار کودک در شهر تبریز از ۳۲ عامل استفاده شده است که با نرم‌افزار میک‌مک، رابطه بین متغیرها ارزیابی و پیش‌ران‌های کلیدی استخراج شده‌اند که با توجه به نتایج نرم‌افزار میک‌مک، ۱۰ عامل کلیدی تأثیرگذار شناسایی شدند. سپس این عوامل کلیدی با استفاده از مدل تحلیل خاکستری در سطح مناطق ۱۰ گانه شهر تبریز اولویت‌بندی شدند. نتایج به دست آمده از روش تحلیل خاکستری مشخص و براساس آن امتیاز برای ۱۰ منطقه بررسی شد. منطقه ۱ با بیشترین امتیاز در اولویت اول، منطقه ۴ در اولویت دوم و مناطق ۸ و ۹ بدترین وضعیت را نسبت به شهر دوستدار کودک داشته‌اند و درنهایت، سناریوهای مهم تأثیرگذار در شهر دوستدار کودک در شهر تبریز با استفاده از نرم‌افزار سناریو ویزارد تدوین شد و نتایج مستخرج از سناریو ویزارد نشان داد که ۱۳ سناریو باورکردنی و محتمل (۱ سناریو با وضعیت مطلوب، ۲ سناریو با وضعیت ایستا و ۱۰ سناریو با وضعیت بحرانی) برای وضعیت آینده شهر دوستدار کودک در شهر تبریز در افق ۱۴۱۰ به دست آمدند. نتایج تحقیق نشان داده است که با توجه به نظرات کارشناسان شرایط ناالمیدکننده‌ای برای تحقق شهر دوستدار کودک در مناطق ۱۰ گانه شهر تبریز در افق ۱۴۱۰ به ویژه برای مناطق ۸ و ۹ وجود دارد که این امر لزوم برنامه‌ریزی درجهت مقابله و کاهش تأثیرات منفی ناشی از وقوع آن‌ها و همچنین ضرورت توجه به سناریو مطلوب را ضروری ساخته است.

کلید واژه‌ها:

آینده‌نگاری، شهر دوستدار کودک،
تحلیل خاکستری، شهر تبریز.

* نویسنده مسئول محمد رسولی

پست الکترونیک: m626644@gmail.com

مقدمه

می‌شود، بر این اساس کودکان به عنوان شهریوندانی تعریف می‌شوند که حقوق دارند نظرات‌شان را ابراز کنند (riggio, 2002:46) همچنین ضامن و حافظ فرصت رشد کامل دسترسی به منابع موردنیاز درجهت شکوفایی، محافظت و مراقبت در مقابل سوءاستفاده، استثمار و خشونت (Arab Urban Development Institute, 2013: 5)، مشارکت در تصمیم‌گیری، دسترسی به خدمات (Riggio, 2002:50)، کیفیت محیط‌زیست، فعالیت مستقل کودکان برای همه کودکان (Eirini et al, 2014: 182) در سیاست‌ها، قوانین و برنامها و بودجه منعکس می‌شود (Nam, 2018: 4) از این حیث ابزار قدرتمند درجهت پیاده‌سازی و افزایش آگاهی نسبت به حقوق کودک، مورد توجه قرار گرفتن کودکان است (UNICEF, 2017: 2). با توجه به اینکه حصول به اهداف شهر دوستدار کودک آرمان بسیاری از شهرهای دنیا می‌تواند باشد، نیازمند فعالیت‌های علمی و اجرای بیشتری است. تبریز نیز از جمله شهرهایی است که امکانات، ظرفیت‌ها و نیروهای متخصص برای ساختن شهر دوستدار کودک را دارد و با توجه به اینکه علاوه‌بر بزرگ‌سالان، کودکان و نوجوانان بسیار بیشتر از بزرگ‌سالان تحت تأثیر عوامل محیطی هستند، از این‌رو نیاز است بخشی از کارکرد فضاهای شهری تبریز به کودکان اختصاص یابد و بسترها لازم درجهت حضور فعال کودکان در محیط‌های شهری که به نوعی سرمایه‌گذاری برای آینده شهر تبریز است فراهم شود؛ از این‌رو این تحقیق با رویکرد آینده‌نگاری سعی بر تبیین شاخص‌های شهر دوستدار کودک در شهر تبریز را دارد تا وضعیت‌های محتمل پیش روی این شهر در افق زمانی ۱۴۱۰ مشخص و مناسب با آن درجهت حصول به وضعیت مطلوب حاصل از سناریوها مبادرت شود.

تغییرات گستردۀ سده بیستم میلادی چون جنبش مدرنیسم، صنعتی‌شدن، تبدیل بسیاری از سکونتگاه‌های روستایی به شهر و گسترش شهرنشینی و پدیدۀ زندگی کلان‌شهری، سبب شده‌است که کودکان امروزه در محیط انسان‌ساخت و دور از محیط طبیعی رشد کنند (پروانه، ۱۳۹۶: ۲) و شاهد محیط کاملاً متعلق به قشر بزرگ‌سالان باشند؛ به طوری که شهرها به عرصه‌ای برای بزرگ‌سالان و برنامه‌ریزان تبدیل شده و این برنامه‌ریزان هستند که تصمیم می‌گیرند چه فعالیتی را در کجا و به چه صورتی انجام دهند (ایمانی و همکاران، ۱۳۹۵: ۸). این مسائل باعث بروز و شیوع مشکلات روانی چون پرخاشگری، انزوای اجتماعی و تمایل به بزه‌کاری و همچنین چاقی (Biddulph, 2012)، ضرغامی و باقری، همکاران، ۱۳۹۸: ۱۸۰)، خشونت، ناامانی و آلودگی همکاران، ۱۳۹۷: ۱۰۶)، کمبود فضا باز برای تفریح (امان‌پور و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۸۰)، خشونت، ناامانی و آلودگی برای کودکان شده‌است (Biddulph, 2012). شهرها و محیط شهری، علاوه‌بر بزرگ‌سالان، مخاطبان خردسال نیز دارد (شهری‌زاد و مؤیدفر، ۱۳۹۶: ۱۵۰). آنچه مسلم است این است که فضاهای شهری باید برای تمام اقسام جامعه ایمن، قابل استفاده و جذاب باشد (قربانی و جلالی، ۱۳۹۷: ۳). از آنجاکه کودکان عامل پیوند نسل‌های گذشته و آینده در هر جامعه محسوب می‌شوند (صفوی‌مقدم و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۴۴). ایجاد فضای شهری براساس خواست و نیاز این قشر می‌تواند خوشایند تمام گروه‌های سنی باشد (ایمانی و همکاران، ۱۳۹۵: ۸). امروزه حقوق کودکان در جامعه رنگی تازه یافته‌است و شهرهای دوستدار کودک بستری مناسب برای رسیدن به این مهم و رشد کودکان در همه سنین هستند (شهری‌زاد و مؤیدفر، ۱۳۹۶: ۳؛ Sawsan, 2017: 3). شهر دوستدار کودک تیموری و همکاران، ۱۳۹۸: ۸۱). شهر دوستدار کودک شهری است که در آن حقوق اساسی بچه‌ها رعایت

پیشینه نظری

شهر دوستدار کودک براساس ایده یا مدل

استاندارد خاصی به وجود نیامده است؛ بلکه موجودیتی عینی-ذهنی است که از کنفرانس هابیت دوم ۱۹۹۶ سازمان ملل منشاً گرفت (UNICEF, 2017). این ایده به نقل از یونیسف، محلی با مدیریت خوب و سالم است که تحقق حقوق کودکان را تضمین می‌کند و فعالانه به تحقق حقوق تمامی شهروندان جوان متعهد است (ابوالقاسمی، ۱۳۹۶: ۴۶). مطابق با کنوانسیون حقوق کودک، حقوقی که شهر دوستدار کودک موظف به رعایت آن می‌باشد، به شرح زیر است:

دخلات در تصمیم‌گیری‌های شهر خود، مشارکت و دخلات در خانواده-جامعه و زندگی اجتماعی، دریافت خدمات اساسی مانند بهداشت، آموزش و سرپناه، نوشیدن آب سالم و دسترسی به امکانات بهداشتی مناسب، محافظت از بهره‌برداری-زورگویی و خشونت، پیاده‌روی امن و مستقل در خیابان، دیدار با دوستان و بازی کردن با آن‌ها، داشتن فضاهای سبز برای گیاهان و حیوانات، زندگی در یک محیط پاک، شرکت در برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی، دسترسی به خدمات، بدون تبعیض در منشأ قومی و مذهبی (UNICEF, 2004, p. 2; Woolcock, and Steele, 2008

. ۱۳۹۵: ۴۰؛ نوری، ۱۳۹۶: ۳۱).

توجه به حوزه شهرهای دوستدار کودک و اعطای حق شهرهوندی به کودکان، مشارکت دادن کودکان در شکل دادن به محیط و رسیدن به خواسته‌ها و نیازهای آن‌ها، از سال ۱۹۸۰ و به ویژه در اروپا آغاز شد. در این راستا تحقیقاتی با عنوانین تأثیر فرهنگ شهری بر تحرکات کودکان، استفاده از فضاهای بازی و تفریحی، شهرهایی برای کودکان، شهرهایی برای دختران و پسران تعریف شد (کیانی و اسماعیل زاده، ۱۳۹۱: ۵۱). کنوانسیون حقوق کودک در ۲۰ نوامبر سال ۱۹۸۹ میلادی به امضای نمایندگان کشورهای جهان در مجمع عمومی سازمان ملل متحد رسید. اعضاء تلاش‌های خود را در کشورهایشان برای ارائه راهکارهایی در حوزه کودکان شروع کردند و این کنوانسیون تبدیل به مبنای ارزشمندی برای پرداختن به مسائل کودکان در هر جامعه شد (UNCHS, 1996, 26: 26). حقوق کودک عبارت است از توجه و اعطای هر آنچه کودکان برای بالندگی سلامت روان، تعالی و درمجموع احساس خوشبختی به آن نیاز دارند (حبیبی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۱۲).

جدول ۱. نظریات مطرح شده در زمینه شهر با محوریت کودک

تفصیل	تفصیل	تفصیل	تفصیل
تفصیل	تفصیل	تفصیل	تفصیل
او بر ضرورت توجه به مسائل اجتماعی در مقوله طراحی شهری و همچنین توجه به جنبه‌های واقعی و مختلف رابطه فرد با محیط زندگی‌اش تأکید می‌کند. مشارکت دادن اراده و خواست استفاده کنندگان فضاهای در تصمیم‌گیری‌ها که اپلیارد به آن پرداخته، دخلات دادن و مشارکت کودکان در امر طراحی و تصمیم‌گیری‌های محیطی از جنبه‌های کلیدی نظریات وی است.	دندان پردازی	آبادگاری	کارشناسی
طرح واحد همسایگی لزوم توجه به عبور نکردن شبکه راههای اصلی و پر رفت و آمد از میان مناطق مسکونی و داخل محلات را که باعث ایجاد امنیت در کوچه و ایمن شدن آن‌ها به منظور استفاده و بازی کودکان است، مطرح می‌کند. به این ترتیب او آرامش محله، سلامتی و حجم کم ترافیک را به کودکان هدیه می‌کند. همچنین به منظور رفاه کودکان، با درنظر گرفتن و استقرار دیستان در میان فضاهای سبز با شعاع عملکرد نیم مایل، کودکان به راحتی می‌توانند مسافت خانه تا مدرسه را به دور از خطرات و به راحتی پیمایند.	کارشناسی	کارشناسی	

نام پژوهش	سال اجرا	نحوه ارتباط با مکان	ایجاد فضاهای بازی کودکان	آنچه که در نظریات جیکوبز روشن است، نقش خیابان برای ایجاد رابطه اجتماعی بین شهروندان است. از نظر وی کودکان با رفت و آمد در خیابان و تماس و ارتباط با بزرگسالان، اصول بنیادین زندگی شهری را تجربه می‌کنند؛ پس خیابان باید مکانی برای بازی و فعالیت کودکان باشد.
او با پرداختن بر ابعاد روان‌شناختی و تجربی حس مکان، مکان را در پیوند با سرشت انسان و موجودیت او می‌داند. از دید او مکان سرشار از معانی و چیزهای واقعی و فعالیت‌های جاری در آن است.	نگاه او به شهر، نگاهی جامع با همه ابعاد تاریخی و فرهنگی اش است. او از شهروندان در مقابل اتومبیل دفاع می‌کند. از دید او شهر دستگاه خودکار فرهنگ‌سازی است که در آن ایستایی وجود ندارد.	نگاهی تاریخی، عالم‌گرد	نگاه و مکان	آنچه که در نظریات جیکوبز روشن است، نقش خیابان برای ایجاد رابطه اجتماعی بین شهروندان است. از نظر وی کودکان با رفت و آمد در خیابان و تماس و ارتباط با بزرگسالان، اصول بنیادین زندگی شهری را تجربه می‌کنند؛ پس خیابان باید مکانی برای بازی و فعالیت کودکان باشد.
مارکوس به نیازهای همه گروههای سنی از جمله کودکان توجه خاصی معطوف داشته و تأکید فراوانی بر ایجاد فضاهای و زمین‌بازی کودکان داشته است. وی معتقد است که فضاهای بازی کودکان بایستی حالت ماجراجویی و با طبیعت در ارتباط باشد و از این‌منی کافی بهره‌مند شود.	ازنظر لینچ در دوران کودکی دل‌بستگی عمیق ما به مکانی که در آن بزرگ می‌شویم، شکل می‌گیرد و تصویر این مکان را در باقی‌مانده طول دوران زندگی به باد خواهیم داشت. همچنین او معتقد است، شهر مورددی‌سند کودک، شهری است که در آن کودکان می‌توانند رشد کنند و قدرت و پتانسیل‌های خود را ارتقاء دهند و می‌توانند اعتماد به نفس پیدا کنند و در جهان به طور فعال درگیر شوند؛ در عین حال مستقل باشند و قادر هستند مدیریت امور خود را بر عهده بگیرند.	سلامت روان	نگاه و مکان	آنچه که در نظریات جیکوبز روشن است، نقش خیابان برای ایجاد رابطه اجتماعی بین شهروندان است. از نظر وی کودکان با رفت و آمد در خیابان و تماس و ارتباط با بزرگسالان، اصول بنیادین زندگی شهری را تجربه می‌کنند؛ پس خیابان باید مکانی برای بازی و فعالیت کودکان باشد.
حالپرین در شهرها، علاوه‌بر فضای بازی کودکان، وجود فضاهای سبز و پارک‌های محلی را ضروری می‌داند. باوجود داین مکان‌ها است که شهر محل مناسبی برای زندگی کودکان می‌شود.	الگوهایی که وی در زبان الگوها در طراحی شهری در ارتباط با کودکان مطرح می‌کند، بر لزوم حضور کودکان در دنیای بزرگ‌ترها و بر ارتباط آن‌ها علاوه‌بر خانه و مدرسه، در عرصه‌های عمومی شهرها تأکید می‌کند. دنیای کودک، دنیایی پیوسته و بدون انقطاع است. همچنین وجود فضاهای امن در محلات که کودکان در آن حضور داشته باشند، بازی کنند و فرصت‌های لازم برای فعالیت‌های اجتماعی و آشنازی با محیط‌زیست و جامعه را برای آن‌ها فراهم آورد، لازم و ضروری می‌داند.	منزه کودکانه‌ای	نگاه و مکان	آنچه که در نظریات جیکوبز روشن است، نقش خیابان برای ایجاد رابطه اجتماعی بین شهروندان است. از نظر وی کودکان با رفت و آمد در خیابان و تماس و ارتباط با بزرگسالان، اصول بنیادین زندگی شهری را تجربه می‌کنند؛ پس خیابان باید مکانی برای بازی و فعالیت کودکان باشد.

(منبع: به‌نقل از مرادپور، ۱۳۹۵: ۳۶)

اکاواتی^۱ (۲۰۱۵) در مطالعه خود با عنوان «خیابان‌های دوستدار کودک»، به بررسی نقش و رابطه عناصر خیابانی در راستای خیابان‌های دوستدار کودک پرداخته است. نتایج پژوهش نشان داده است که بین فعالیت‌های کودکان در خیابان‌ها و جنبه‌های فیزیکی

پیشینه عملی

در زمینه شهر دوستدار کودک و در سطح داخلی و خارجی مطالعاتی صورت گرفته است که در اینجا به چند مورد اشاره می‌شود:

و مسکونی لاحظ شد که درنهایت برخی از مکان‌های جدید که باید براساس برنامه‌های موجود برای تخصیص منابع عمومی موجود تنظیم شوند، مشخص شدند و برخی از توصیه‌ها در رابطه با اولویت‌های منابع عمومی نیز ارائه شد شد نیکی فروکا^۳ و همکاران (۲۰۱۸) نیز در مقاله‌ای باعنوان «ارزیابی فضاهای دوستدار کودک، بینش روش‌های مختلط مشارکت مهدکودک و فضای بازی» به بررسی ماهیت چندجانبه بازی کودکان از دیدگاه والدین، مربیان پیش‌دبستان و کودکان نسبت به تعامل کودکان و با درنظرگرفتن خصوصیات جسمی و اجتماعی کودکان پرداختند. همچنین پروماسوری و همکاران (۲۰۱۹) در مقاله‌ای الگوی سیاسی فضاهای عمومی در ایجاد شهر دوستدار کودک در جاکارتا را مورد بررسی قراردادند و عملکرد طراحی فضای عمومی جاکارتا را در ایجاد مشارکت عمومی مورد مطالعه قرار دادند. نتایج نشان داد که رویکرد مشارکتی از پایین به بالا منجر به استفاده و تعامل عمومی می‌شود. در مطالعات داخلی نیز تیموری و همکاران (۱۳۹۸) در مقاله‌ای با عنوان «تحقیق توسعه پایدار در قالب مفهوم شهر دوستدار کودک»، از شاخص‌های شهر دوستدار کودک در ۴ بعد کالبدی، فرهنگی-اجتماعی، محیط و روانی استفاده کردند و نتایج نشان داد که زنان نسبت به مردان، منطقه ۳ تبریز را تا حدی نامناسب برای کودکان ارزیابی کردند. کربلایی حسینی غیاثوند (۱۳۹۷) نیز در مقاله‌ای باعنوان «بررسی ویژگی‌های منظر شهر از دیدگاه کودکان با توجه به رویکرد شهر دوستدار کودک» به این نتیجه رسید که منظر شهری علاوه‌بر فراهم آوردن محیطی منطبق بر خواسته‌های کودکان، با تخصیص نقش اجتماعی برای کودکان، توانسته باعث

خیابان رابطه وجود دارد. نتایج پژوهش قنبری آذرنیر و همکاران^۱ (۲۰۱۵) با عنوان «شناسایی محیط‌های دوستدار کودک در محلات فقیرنشین» نیز نشان داد که کودکان مکان‌های چالش‌انگیزتری را ترجیح می‌دهند. همچنین فضاهای انعطاف‌پذیر، موقعیت‌هایی با شانس یافتن دوستان جدید را مدنظر دارند. علاوه‌بر این، آن‌ها در محیط بازی خود عناصر طبیعی را درست دارند. گوکمن و تاشچی^۲ (۲۰۱۶) در پژوهشی با عنوان «دید و نظرات کودکان درمورد شهر دوستدار کودک، نمونه موردی: شهر ازمیر» نشان دادند که فهم و تقاضای کودکان از یک شهر دوستدار کودک، مشابه و هم‌جهت با کودکان سرتاسر جهان بوده است. همچنین با تحلیلی بر نظرات آن‌ها به عواملی بدین شرح دست یافتند؛ کودکان بیشتر زمین‌های بازی وسیع و باز در نزدیک مساکن، وجود مکان و موقعیت‌هایی درجهت بیان نظرات و خواسته‌ها، محیط مناسب برای بازی و حرکت که به‌دوراز خطرات ترافیکی است، مکان‌های تمیز و آرامش‌بخش دارای تنوع رنگی- جذاب و دارای مسیر دوچرخه را ترجیح دادند.

لی و لی (۲۰۱۷)، در پژوهشی اختصاص تسهیلات خدمات عمومی مانند چمن‌کاری و معابر سرسبز را به منظور طراحی شهر دوستدار کودک در چانگشا مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. در این پژوهش از پرسشنامه‌ها و مصاحبه برای تعیین فرم‌های مورد علاقه کودکان و مکان‌های بازی استفاده شد و با توجه به ارزیابی‌های انجام شده، مجموعه‌ای از روش‌های جدید برای جایه‌جایی چمن‌های شهری و ایجاد معابر سرسبز استفاده شد؛ به‌طور مثال برای ارزیابی طرح تخصیص و عدالت‌محوری در ایجاد مکان‌های دوستدار کودک، مناطقی با ظرفیت‌های مختلف از لحاظ تراکم جمعیتی

اطلاعات، جزء پژوهش‌های اسنادی-پیمایشی است. هدف این تحقیق تدوین سناریوهای شهر دوستدار کودک در شهر تبریز است. بدین منظور برای تحلیل و بررسی نیازمند نظرات کارشناسان بوده که بدین منظور با استفاده از روش گلوله‌برفی افتراقی، ۳۰ نفر متخصص در زمینه شهری شناسایی شده، نظرات آن‌ها در زمینه شاخص‌ها مورد تحلیل قرار گرفته و عوامل کلیدی در محیط نرم‌افزار MICMAC استخراج شده‌اند. سپس درجهت اولویت‌بندی مناطق ۱۰ گانه شهر تبریز از لحاظ عوامل کلیدی مؤثر بر روند آینده شهر دوستدار کودک از مدل تحلیل خاکستری (GRA) استفاده شده‌است و درنهایت به منظور تبیین وضعیت‌های محتمل شهر تبریز از لحاظ شهر دوستدار کودک، عوامل کلیدی در قالب گمانه‌ها در طیف سه گانه (مطلوب، ایستا، بحرانی) طبقه‌بندی و وارد محیط سناریو ویزارد شده‌اند و سناریوها در سه دسته قوی، ضعیف و محتمل بیان شده‌اند.

قلمر و پژوهش

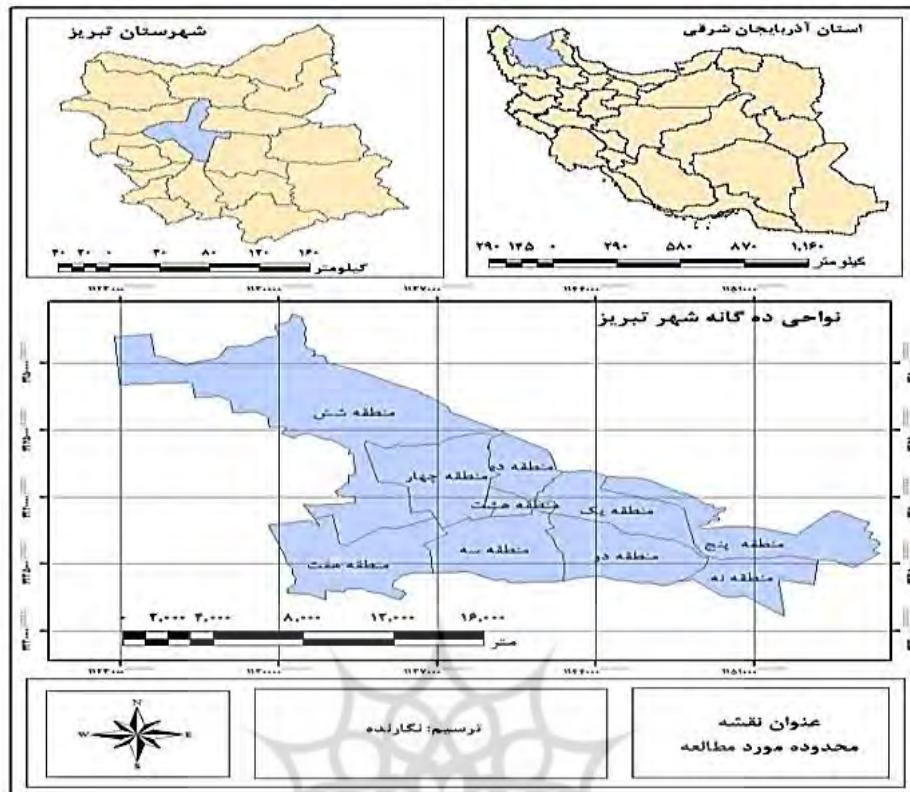
شهر تبریز، مرکز استان آذربایجان شرقی و شهرستان تبریز در شمال غرب در ۵۲۴ کیلومتری شمال غربی تهران، ۱۳۵ کیلومتری جنوب جلفا، ۵۰ کیلومتری شمال غرب کوهستان سهند واقع شده‌است. این شهرستان در ارتفاع ۱۳۶۵ متری از سطح دریا، با اقلیم معتدل مایل به سرد قرار دارد. این شهر در موقعیت جغرافیایی ۴۶ درجه و ۱۸ دقیقه طول شرق و ۳۸ درجه و ۴ دقیقه و عرض شمالی قرار دارد. جمعیت این شهر بطبق سرشماری سال ۱۳۹۵ برابر با ۱۵۵۸۶۹۳ نفر بوده‌است (سرشماری نفوس و مسکن، ۱۳۹۵).

افزایش آگاهی‌های اجتماعی و توسعه مشارکت واقعی و خلاق در جامعه شود.

مطالعهٔ پیشینهٔ پژوهش‌های انجام گرفته نشان می‌دهد که عوامل متعددی در زمینهٔ شهر دوستدار کودک موردنرسی قرار گرفته‌است، برخی از آن‌ها شاخص شهر دوستدار کودک را در قالب پرسشنامه و در سه بُعد کالبدی، فرهنگی-اجتماعی، محیطی و روانی مورد بررسی قرار داده‌اند و محققانی نیز مؤلفه‌های حس مکان، هویت مکان، خاطره انگیزی، خوانایی، ادراک عمومی، فرم و ریخت شناسی را برای طراحی شهر دوستدار کودک مورد توجه قرار داده‌اند و با مرور پژوهش‌های صورت گرفته می‌توان دریافت که تابه حال پژوهشی در زمینهٔ آینده‌نگاری شهر دوستدار کودک تبریز و با استفاده از مدل‌های میکمک، تحلیل خاکستری و سناریو ویزارد انجام نشده است؛ بنابراین می‌توان گفت، یکی از نقاط قوت این پژوهش به کارگیری نرم‌افزارهای میکمک برای شناسایی عوامل تأثیرگذار، مدل تحلیل خاکستری برای اولویت‌بندی مناطق و نرم‌افزار سناریو ویزارد برای تدوین سناریوهای مهم تأثیرگذار در شهر دوستدار کودک تبریز است.

داده‌ها و روش‌شناسی

با توجه به ماهیت پژوهش حاضر و افقی که برای برنامه‌ریزی درنظر گرفته‌است (افق ۱۴۱۰)، نوع پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت داده‌ها، در زمرة پژوهش‌های کیفی است. روش پژوهش مبتنی بر رویکرد آینده‌نگاری است. همچنین از لحاظ ماهیت داده‌ها، در زمرة پژوهش‌های کیفی است. پژوهش حاضر براساس شیوهٔ جمع‌آوری داده‌ها و

شکل ۱. نقشه موقعیت جغرافیایی محدوده مورد مطالعه

(منبع: نگارنده‌گان، ۱۳۹۹)

۶۸). در اینجا وضعیت سنجش نوع رابطه بر پایه طیف ۴ گانه از صفر تا سه در محیط میکمک صورت می‌گیرد. صفر بیانگر بدون تأثیر، یک بیانگر تأثیر ضعیف، دو بیانگر تأثیر متوسط و سه بیانگر تأثیر زیاد است. ابعاد ماتریس تشکیل شده در این تحقیق برای پایه شاخص‌های شهر دوستدار کودک ۳۲*۳۲ با درجه پرشدگی ۰.۹۳ بیانگر اثرگذاری بیش از ۶۰ درصد شاخص‌ها بر همیگر بوده است. از مجموع ۶۲۴ رابطه ممکن در این ماتریس، ۴۰۰ رابطه عدد صفر بوده است، ۸۰ رابطه عدد یک، ۲۷۵ رابطه عدد دو و ۲۱۸ رابطه عدد سه است. با توجه نظر کارشناسان، تعداد ۳۲ عامل به تفصیل مندرج در جدول (۲) استخراج شدند.

یافته‌های تحقیق
عوامل اولیه مؤثر در راستای شهر دوستدار کودک شهر تبریز در افق ۱۴۱۰
 مسئله آینده‌نگاری شهر دوستدار کودک از جمله مباحث جدید و مهم در حیطه مطالعات شهری بوده است. با توجه به بین‌رشته‌ای بودن موضوع، عوامل بسیاری از جمله طراحی شهری، برنامه‌ریزی شهری، روان‌شناسی، علوم اجتماعی در فرایند آن اثرگذار بوده‌اند، به همین دلیل می‌طلبد که نهایت دقت در جهت تبیین نوع رابطه بین شاخص‌های استخراجی صورت گیرد. در این میان برخی شاخص‌ها دارای اثرگذاری مستقیم (از نوع اثربخشی، اثرگذاری) و برخی دارای اثرات غیرمستقیم هستند (موسوی و همکاران، ۱۳۹۶).

جدول ۲. عوامل اولیه مؤثر در آینده‌نگاری شهر دوستدار کودک شهر تبریز در افق ۱۴۱۰

حکمرانی					فضای شهری					دسترسی					ایمنی								
۷۳	۷۲	۷۱	۷۰	۶۹	۶۸	۶۷	۶۶	۶۵	۶۴	۶۳	۶۲	۶۱	۶۰	۵۹	۵۸	۵۷	۵۶	۵۵					
برآورده‌سازی خدمات	عامل خانوادگی - قومی - فامیلی	فعالیت‌های شغلی - مالی	مهارت‌آموزی	هویت اجتماعی	احترام به دیدگاه‌هایی کودکان	توانایی کودکان در بیان نظریات خود	دخالت کودکان در تصمیم‌گیری‌هایی شهروی	آبادگی صوتی و سروصداهایی آزاردهنده	آبادگی هوا و کاربری‌هایی آزادنده	دسترسی به فضاهایی وزری و خردانی (کلاس‌های آموزشی، مسابقات ورزشی و...)	نمود باری در فضاهایی بازی	دسترسی به فضاهایی بازی	فاصله تا فضای بازی	دسترسی مناسب به ایستگاه‌های حمل و نقل عمومی	دسترسی مناسب به ایستگاه‌هایی حمل و نقل عمومی	دسترسی به وسائل نقلیه	فرازائی وسائل نقلیه	فاصله تا مدرسه و مهدکودک	نظرارت مناسب و بالین به فضای بازی کودکان	خودکشی کودکان در فضاهای عمومی	امنی و امنیت کودکان در هنگام دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی	وجود تسهیلات در خیابان‌ها (چراغ راهنمایی و رانندگی کودکان، مهبلوط غیرپایاده و...)	امنی و امنیت پیاده‌روها و خیابان‌ها برای اسغافاهه کودکان

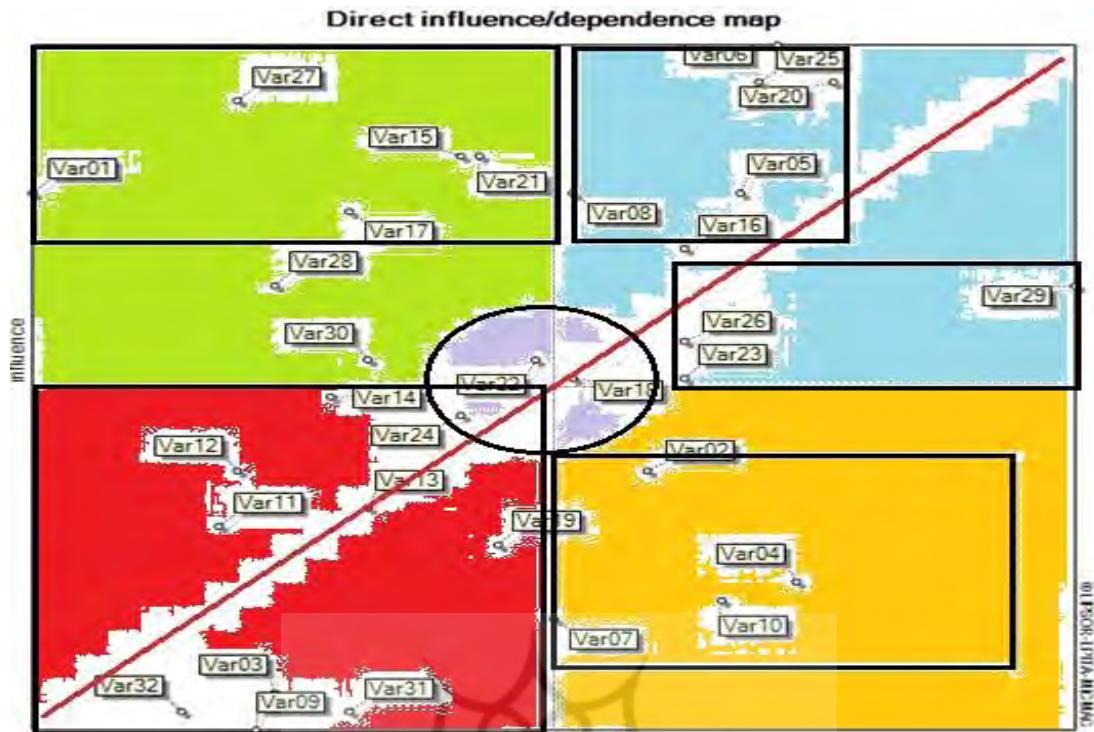
(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

متغیرهای ورودی، اصلی ترین متغیرهای تأثیرگذارند که میزان تأثیرپذیری آن‌ها به نسبت تأثیرگذاری شان بسیار کمتر است. در ناحیه شمال‌غرب صفحه پراکندگی قرار دارند و پایداری سیستم نیز به شدت به آن‌ها وابسته است. ۵ عامل از این عوامل در این ناحیه قرار گرفته‌اند و همان‌طور که در شکل (۲) نشان داده شده‌است، این عوامل به ترتیب میزان اثرگذاری شامل دخالت کودکان در تصمیم‌گیری‌های شهری شامل هویت اجتماعی (Var21)، دسترسی مناسب به ایستگاه‌های حمل و نقل عمومی (Var15)، فاصله تا فضای بازی (Var17)، ایمنی و امنیت پیاده‌روها در هنگام عبور و مرور (Var1). در متغیرهای دووجهی میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری بالا وجود دارد و هر

ارزیابی میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری عوامل اصلی مؤثر بر شهر دوستدار کودک شهر تبریز در افق ۱۴۱۰ پراکنش شاخص‌های در محیط میک‌مک بیانگر دو نوع پایدار و غیرپایدار است. در وضعیت پایدار شاخص‌ها از ضلع بالا، سمت چپ به طرف پایین، سمت راست به صورت L کشیده شده‌اند؛ اما در وضعیت غیرپایدار شاخص‌ها در محدوده قطر نمودار کشیده شده‌اند (زالی، ۱۳۸۸: ۱۲۹). با مشاهده وضعیت پراکندگی شاخص‌های شهر دوستدار کودک در تبریز در شکل (۲) مشخص می‌شود که تمایل پراکندگی شاخص‌ها به قطر نمودار بیشتر میل می‌کند که خود بیانگر ناپایداری نمودار است که اولین متغیر شامل متغیرهای تعیین‌کننده یا تأثیرگذار است. این متغیرها به عنوان

(Var3)، تابلوها و علائم تصویری مناسب (Var9)، تعامل خانوادگی قومی فامیلی (var31)، تنوع بازی در فضاهای بازی (Var19)، وجود تسهیلات در خیابان‌ها (چراغ راهنمایی و رانندگی کودکان، خطوط عابر پیاده و...) (Var32) «در گروه‌های ایمنی، فضای شهری، حکمرانی و دسترسی جزء متغیرهای مستقل محسوب می‌شوند. از میان ۱۰ عامل انتخاب شده، ۵ عامل در هر دو آثار مستقیم و غیرمستقیم، با اندکی تفاوت در رتبه تکرار شده‌اند و ۵ عامل (هویت اجتماعی، دخلات فعال کودکان در تصمیم‌گیری شهری، ایمنی پیاده‌راه هنگام عبور، فاصله تا فضای بازی، دسترسی مناسب به ایستگاه‌های حمل و نقل) در آثار غیرمستقیم جایگزین مناسب‌بودن پیاده‌روها و خیابان‌ها برای استفاده کودکان، ایمنی و امنیت کودکان در هنگام دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی، فاصله تا پارک، آلودگی صوتی و سروصدای ایاردهنده، مهارت آموختی شده‌اند.

عملی بر روی این متغیرها واکنش سایر متغیرها را ایجاد خواهد کرد. تعداد ۵ عامل «آلودگی هوا و کاربری‌های آلاینده (Var25)، دسترسی به فضاهای ورزشی و خدماتی (کلاس‌های آموزشی، سالن ورزشی، کتابخانه کودکان و...) (Var20)، ایمنی و امنیت در فضاهای بازی کودکان و پارک‌ها (Var6)، امنیت اجتماعی (فساد اخلاقی، خشونت و تهدید، آزار کودکان و...) (Var5)، خوداتکایی کودکان در رفت‌وآمدتها (Var8) «در گروه‌های ایمنی و فضای شهری جزء متغیرهای دووجهی محسوب می‌شوند. متغیرهای تنظیمی در اطراف مرکز ثقل (شکل ۲) قرار دارند. این متغیرها قابل ارتقاء به متغیرهای تأثیرگذار یا دووجهی هستند و تعداد ۳ عامل «دسترسی به فضاهای بازی (Var12)، فاصله تا مدرسه و مهدکودک (Var18)، جمع‌آوری به موقع زباله‌ها و تمیزبودن محیط‌زیست (Var24) «نیز در گروه‌های فضای شهری و دسترسی جزء متغیرهای تنظیمی محسوب می‌شوند. در متغیرهای تأثیرپذیر یا نتیجه جایگاه این متغیرها در شکل ۲، جنوب شرقی پلان تأثیرگذاری- تأثیرپذیری است. این متغیرها دارای تأثیرگذاری بسیار پایین و تأثیرپذیری بسیار بالا هستند. تعداد این متغیرها ۴ عامل «دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی (Var4)، نظارت مناسب والدین به فضای بازی کودکان (Var10)، نظارت در فضاهای عمومی (Var7)، مناسب‌بودن پیاده‌روها و خیابان‌ها برای استفاده کودکان (Var2)» و در گروه ایمنی است و در متغیرهای مستقل، این متغیرها دارای میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری پایینی هستند که در قسمت جنوب‌غربی صفحه پراکندگی متغیرها قرار گرفته‌اند. این متغیرها هیچ گونه واکنشی بر دیگر متغیرها ایجاد نمی‌کنند. تعداد ۸ عامل «فاصله تا مدرسه و مهدکودک (Var12)، ایمنی وسایل بازی کودکان (Var11)، وجود تسهیلات در خیابان‌ها (چراغ راهنمایی و رانندگی کودکان، خطوط عابر پیاده و...)

شکل ۲. پراکندگی متغیرها براساس میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری آن‌ها

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

تأثیرگذار، ۱۰ عامل به عنوان پیشran های کلیدی مؤثر بر روند آینده سیستم انتخاب شدند؛ سپس برای هر یک از عوامل اصلی، وضعیت‌های احتمالی پیشروی شهر دوستدار کودک مشخص شد و همان طور که در جدول (۳) قابل مشاهده است، این عوامل شناخته شده می‌توانند در وضعیت‌های مختلف (مطلوب، بحرانی یا ایستا) محقق شوند؛ بدین منظور در تحقیق حاضر عوامل کلیدی به صورت گمانه‌ها یا وضعیت‌های احتمالی طبقه‌بندی شده‌اند.

انتخاب عوامل کلیدی مؤثر و وضعیت‌های احتمالی این عوامل بر روند آینده شهر دوستدار کودک شهر تبریز

برای شناسایی عوامل اولیه مؤثر در شهر دوستدار کودک شهر تبریز از نظر کارشناسان استفاده شد و با بررسی نظر کارشناسان در مجموع ۳۲ عامل استخراج شدند. در ادامه به تحلیل کلی محیط سیستم پرداخته شد و میزان تأثیرگذاری مستقیم و غیرمستقیم این عوامل بر یکدیگر و بر روند شهر دوستدار کودک شهر تبریز مشخص شد. درنهایت از مجموع ۳۲ عامل اولیه

جدول ۳. عوامل کلیدی، وضعیت و فرضهای احتمالی پیشروی شهر دوستدار کودک شهر تبریز در افق ۱۴۱۰

وضعیت	وضعیت‌های محتمل (گمانه‌ها)	شناسه	پیشرون‌های کلیدی
مطلوب	امنیت در فضاهای بازی برقرار است.	Var6	ایمنی و امنیت در فضاهای بازی کودکان
ایستا	فضاهای بازی بی دفاع کاهش یافته‌اند.		
بحرانی	امنیت در سطح فضای بازی کاهش یافته است.		
مطلوب	فضاهای ورزشی-خدماتی در کمترین فاصله مسکونی قرار دارد.	Var20	دسترسی به فضاهای ورزشی و خدماتی، آموزشی و کتابخانه‌ای
ایستا	کاربری‌ها به صورت ارگانیک در سطح شهر رشد می‌کنند.		
بحرانی	کاربری‌ها بدون هیچ برنامه‌ریزی توزیع شده‌اند.		
مطلوب	سیاست‌های مبارزه با انواع آلاینده‌های هوا بهبود یافته‌اند.	Var25	آلودگی هوا و کاربری‌های آلاینده
ایستا	کم‌رغبتی به وسائل کم‌صرف با سوخت‌های تجدیدپذیری.		
بحرانی	افزایش مصرف سوخت‌های فسیلی-افراش گوگرد.		
مطلوب	افزایش تمایل به زندگی در محل زندگی.	Var27	هویت اجتماعی
ایستا	کاهش رغبت به زندگی در محل زندگی.		
بحرانی	تمایل به ترک محل زندگی (شهر یا منطقه).		
مطلوب	دسترسی به ایستگاه‌های حمل و نقل آسان است.	Var15	دسترسی مناسب به ایستگاه‌های حمل و نقل
ایستا	ایستگاه‌های حمل و نقل سطح شهر را پوشش نمی‌دهند.		
بحرانی	سیستم حمل و نقل عمومی کارآمد نیستند.		
مطلوب	فراهم کردن امکان مشارکت کودکان در عرصه شهری.	Var21	دخلات فعال کودکان در تصمیم‌گیری شهری
ایستا	بی‌توجهی به خواست و نیازهای کودکان.		
بحرانی	کوکان به عنوان قشر بدون قدرت تصمیم‌گیری نگریسته می‌شوند.		
مطلوب	شهر با الگوی پیاده‌مداری طراحی می‌شود.	Var1	ایمنی پیاده راه هنگام عبور
ایستا	شهر بیشتری اتومبیل محور است.		
بحرانی	بی‌توجهی به فضای پیاده‌محور در طراحی شهری.		
مطلوب	کاهش جرائم در فضاهای بازی-پارک	Var5	امنیت اجتماعی (فساد-خشونت)
ایستا	وضعیت ایستای جرائم در سطح فضاهای بازی		
بحرانی	افزایش جسارت هنجارشکنیان در فضای بازی کودکان		
مطلوب	کودکان در رفت‌وآمد خانه و فضاهای بازی	Var8	خدواتکایی کودکان در رفت‌وآمد
ایستا	تروس و واهمه از رفت‌وآمد تنها بی کودکان در مسیرها		
بحرانی	ایجاد سرویس‌ها جهت نقل و انتقال کودکان در فضای شهری		
مطلوب	دسترسی به فضای بازی در نزدیکی واحد مسکونی.	Var17	فاصله تا فضای بازی
ایستا	تمرکز کاربری فضاهای بازی در یک محدوده شهری.		
بحرانی	دسترسی محدود به فضاهای بازی شهر.		

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

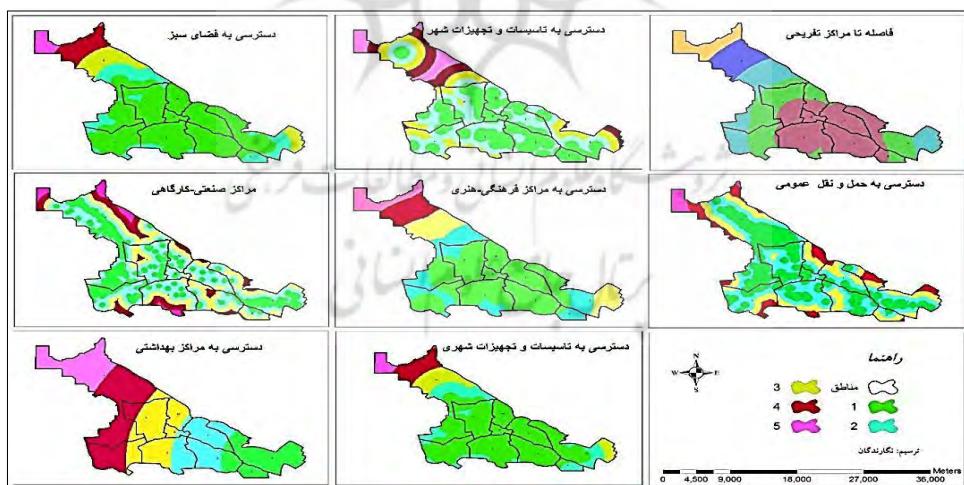
قابلیتی که این مدل نسبت به مدل‌های دیگر دارد، تعیین مقادیر عددی دقیق، معادل ارزش واقعی شاخص‌ها تا حدود غیرواقعی است؛ بدین منظور استفاده از مقادیر خاکستر (استفاده از کرانه بالا و پایین) این مشکل را برای سطح‌بندی برطرف کرده است. در جدول (۴) مقادیر خاکستری عوامل کلیدی شهر دوستدار کودک در سطح مناطق شهر تبریز مشخص شده‌اند.

اولویت‌بندی مناطق ۱۰ گانه شهر تبریز از لحاظ عوامل کلیدی مؤثر بر روند آینده شهر دوستدار کودک با استفاده از روش تحلیل خاکستری از آنجاکه شهر چون موجود زنده در هم‌تنیده از اعضای مختلف است و هریک از اعضا قابلیت‌های مختص به خود را دارد؛ از این‌رو در این بخش از پژوهش سعی شده است مناطق ۱۰ گانه شهر تبریز را از لحاظ عوامل کلیدی ارزیابی و سطح‌بندی کنیم. برای این منظور از مدل تصمیم‌گیری تحلیل خاکستری استفاده شده است.

جدول ۴. وضعیت مناطق از لحاظ عوامل کلیدی

منطقه	امتنی فضما	دسترسی به فضاهای ورزشی	آبادگی هوا و کاربری آبینde	هویت اجتماعی	دسترسی مناسب به ایسپاگاه‌های حمل و نقل	دخالت فعال کودکان در تصمیم‌گیری شهری	ابینی و امنیت پیاده‌روه	امنیت اجتماعی	خداداکایی کودکان در رفت و آمد	فاصله تا فضای سبز
	کرانه پایین	کرانه بالا	کرانه پایین	کرانه بالا	کرانه پایین	کرانه بالا	کرانه پایین	کرانه بالا	کرانه پایین	کرانه بالا
۱	۶	۹	۹	۱۰	۶	۹	۶	۴	۳	۶
۲	۱	۳	۱	۳	۵	۶	۵	۶	۵	۹
۳	۴	۳	۴	۱	۳	۵	۶	۶	۵	۴
۴	۶	۹	۹	۱۰	۵	۶	۵	۱۰	۶	۹
۵	۵	۶	۵	۶	۱	۳	۴	۳	۰	۱
۶	۵	۶	۵	۶	۵	۶	۱	۳	۱	۵
۷	۳	۴	۳	۴	۳	۴	۶	۹	۱	۴
۸	۱	۳	۰	۱	۰	۰	۱	۳	۱	۰
۹	۱	۳	۱	۰	۱	۳	۱	۳	۱	۰
۱۰	۶	۹	۶	۹	۵	۶	۵	۶	۵	۶

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

شکل ۳. نقشه وضعیت مناطق از لحاظ خدمات رسانی

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

نزدیک به عدد ۱ وضعیت بدتر و موارد نزدیک به مقدار صفر وضعیت بهتری را نشان می‌دهند و نتایج حاصل از

در ارزیابی نتایج نهایی مدل تحلیل خاکستری که در جدول (۵) قابل مشاهده است، موارد با مقادیر بیشتر و

تجزیه و تحلیل سناریوهای شهری

در این بخش از پژوهش بعد از تعیین عوامل کلیدی مؤثر بر روند آینده شهر دوستدار کودک شهر تبریز و اولویت‌بندی این عوامل در سطح مناطق ۱۰ گانه، وضعیت‌های احتمالی ماتریس متقاطع برای ۱۰ عامل کلیدی طراحی و به صورت پرسشنامه‌ای به همراه راهنمای نحوه پاسخ‌گو در اختیار متخصصان قرار گرفت. آن‌ها با طرح این سؤال که «اگر هر یک از وضعیت‌های پیش‌روی عوامل کلیدی اتفاق بیفت، چه تأثیری بر وقوع یا عدم‌وقوع سایر وضعیت‌های پیش‌روی عوامل دیگر خواهد داشت؟»، به تکمیل پرسشنامه براساس سه ویژگی توامندساز، بی‌تأثیر و محدودیت‌ساز اقدام کردند و با درج ارقامی بین ۳-۳+۳ میزان تأثیرگذاری هر کدام از وضعیت‌های پیش‌روی عوامل کلیدی را بر آینده شهر دوستدار کودک مشخص کردند. سپس با درنظر گرفتن میانگین ساده از آن‌ها، داده‌ها برای ورود به نرم‌افزار سناریو‌بازار آماده شدند. وضعیت‌های استخراج‌شده پیش‌روی شهر دوستدار در شهر تبریز عبارت‌اند از:

- سناریوهای قوی: ۴ سناریو

- سناریوهای باورکردنی یا سناریوهای با سازگاری بالا:

۱۳ سناریو

- سناریوهای ضعیف: ۵۲۵ سناریو.

سناریوهای محتمل با سازگاری بالا (سناریوهای باورکردنی)

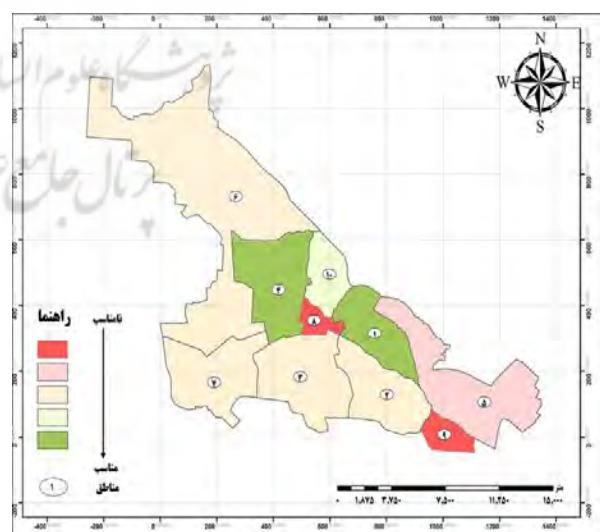
در مجموع ۱۳۰ سناریوی باورکردنی پیش‌روی شهر تبریز وجود دارد. این سناریوها از هم‌کنشی بین وضعیت‌های هر یک از عوامل در ارتباط با وضعیت‌های هر یک از عوامل دیگر استخراج می‌شوند و این ۱۳ سناریو محتمل، با سه سناریو با وضعیت‌های (مطلوب با رنگ سبز، ایستا به رنگ زرد، بحرانی با رنگ قرمز) در درجات احتمال تحقق متفاوت است. همان‌طور که

سطح‌بندی مناطق شهر تبریز از لحاظ عوامل کلیدی مؤثر در ایجاد شهر دوستدار کودک نشان می‌دهند که منطقه ۱ با مجموع میانگین ۰/۳۸ متر با ۱۰/۶۲ = M درصد بهترین وضعیت و در مرتبه بعدی مناطق چهار و دهم با مجموع میانگین ۰/۳۲ و ۰/۳۷ متر با ۱۰/۶۳ = M قرار گرفته‌اند؛ اما مناطق ۹ و ۸ به ترتیب با مجموع میانگین ۰/۰۷ و ۰/۰۸ متر با مقادیر ۱-۹۲ M= ۹۳ بدترین وضعیت را داشته‌اند.

جدول ۵. سطح‌بندی نهایی مناطق شهر تبریز با استفاده از تئوری خاکستری

مناطق	میانگین	۱-M
۱	۰/۳۸	۰/۶۲
۲	۰/۲۴	۰/۷۶
۳	۰/۲۳	۰/۷۷
۴	۰/۳۷	۰/۶۳
۵	۰/۱۶	۰/۸۴
۶	۰/۲۵	۰/۷۵
۷	۰/۲۲	۰/۷۸
۸	۰/۰۸	۰/۹۲
۹	۰/۰۷	۰/۹۳
۱۰	۰/۳۲	۰/۶۸

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

شکل ۴. نقشه سطح‌بندی نهایی مناطق شهر تبریز با استفاده از تئوری خاکستری

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

در صد)، ۸۴ حالت با (۶۴.۶۲ درصد) در وضعیت بحرانی قرار داشته‌اند. همچنان که مشاهده می‌شود، وضعیت‌های نامطلوب بیشترین فراوانی را داشته‌اند.

در جدول (۶) نیز مشاهده می‌شود، از مجموع ۱۳۰ حالت ممکن در سناریوهای محتمل، ۹ حالت با ضریب (۶.۹٪) مطلوب، ۳۷ حالت با ضریب (۲۸.۴۶٪)

جدول ۶. وضعیت هریک از عوامل کلیدی به تفکیک هر سناریو

عوامل کلیدی	سناریوی اول	سناریوی دوم	سناریوی سوم	سناریوی چهارم	سناریوی پنجم	سناریوی ششم	سناریوی هفتم	سناریوی هشتم	سناریوی نهم	سناریوی دهم	سناریوی یازدهم	سناریویدوازدهم	سناریوی سیزدهم
ایمنی و امنیت در فضاهای بازی کودکان	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
دسترسی به فضاهای ورزشی و خدماتی، آموزشی و کتابخانه‌ای	مطلوب	مطلوب	مطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
آلودگی هوای و کاربری‌های آلینده	مطلوب	مطلوب	مطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
هویت اجتماعی	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
دسترسی مناسب، ایستگاه‌های حمل و نقل	مطلوب	مطلوب	مطلوب	نمطلوب	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
دخالت فعال کودکان در تصمیم‌گیری شهری	ایستادن	ایستادن	ایستادن	نمطلوب	ایستادن	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
ایمنی و امنی پیاده‌راه هنگام عبور	مطلوب	مطلوب	مطلوب	نمطلوب	ایستادن	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
امنیت اجتماعی (فساد-خشونت)	مطلوب	مطلوب	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
خوداتکایی کودکان در رفت و آمد	مطلوب	مطلوب	ایستادن	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب
فاصله تا فضای بازی	مطلوب	مطلوب	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	ایستادن	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب	نمطلوب

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

گروه‌ها شامل سناریوهایی با ویژگی‌های تقریباً مشترک و با اندکی تفاوت در یک یا چند فرض از میان ۱۰ عامل کلیدی هستند، این گروه‌ها به شرح ذیل می‌باشند:

گروه‌بندی و تحلیل سناریوهای محتمل با سازگاری بالا (سناریوهای باورگردانی)
سناریوهای محتمل با سازگاری بالا را با توجه به قربات آن‌ها می‌توان به سه گروه تقسیم کرد که هریک از

سناریوی سیزدهم با ۹ حالت بحرانی برابر با ضریب ۹۰- درصد محتمل ترین و در مرتبه بعدی سناریوهای دوازدهم، دهم، ششم و دوم با ۸ حالت نامطلوب برابر با ضریب ۸۰- درصد قرار داشته‌اند. نتایج هر سه نوع وضعیت از نظر کارشناسان بیانگر تحقق سناریو بحرانی بیش از دیگر سناریوها بوده است.

گروه اول: سناریوهای محتمل مطلوب در این تحقیق، تنها سناریو اول با ۹ حالت مطلوب برابر با ضریب احتمال ۹۰ درصد بوده است؛ گروه دوم: سناریوهای ایستا شامل دو سناریوی ۴ و ۷ با پنج حالت ایستا برابر با ضریب ۵۰ درصد بوده است و گروه سوم: سناریوها بحرانی با ۱۱ سناریو شامل (سناریو ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳) بوده‌اند که در اینجا

جدول ۷. تحلیل و تفسیر پیامد و نتایج سناریو

سناریو	وضعیت	شرایط
سناریوی گروه اول	وضعیت مطلوب شهر دوستدار کود	طرحی شهر با الگوی پیاده‌مداری، رفت‌وآمد راحت کودکان در فضاهای بازی، کاهش جرائم در فضای بازی، دسترسی آسان به فضای بازی در نزدیک واحد مسکونی، فراهم‌کردن امکان مشارکت کودکان در عرصه شهری، افزایش تمایل به زندگی در محله، مبارزه با انواع آینده‌ها
سناریوی گروه دوم	رونده کند شهر دوستدار کودک- ادامه روند وضع موجود	کاهش رغبت به زندگی در محل سکونت، ایستگاه‌های حمل و نقل سطح شهر را پوشش نمی‌دهند، بی‌توجهی به خواست و نیاز کودکان، شهر بیشتر اتومبیل محور است، وضعیت جرائم در سطح شهر ایستا است، ترس و واهمه از رفت‌وآمد کودکان در مسیرها وجود دارد.
سناریوی گروه سوم	وضعیت بحرانی تحقق شهر دوستدار کودک	امنیت در سطح فضای بازی کاهش یافته است، کاربری‌ها بدون هیچ برنامه‌ای توزیع شده‌اند، افزایش مصرف سوخت‌های فسیلی- افزایش گوگرد، تمایل به ترک محل زندگی (شهر یا منطقه)، سیستم حمل و نقل عمومی کارآمد نیستند، بی‌توجهی به خواست و نیازهای کودکان، بی‌توجهی به فضای پیاده‌محور در طراحی شهری، افزایش جسارت هنجارشکنان در فضای بازی-کودکان، دسترسی محدود به فضاهای بازی شهر.

(منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹)

اصلی‌ترین نوع متغیر بوده که در ضلع شمال‌غرب چارت قرار داشته است) با ۵ شاخص، دووجهی در دو قالب ریسک با ۶ شاخص و هدف ۲ شاخص، اثرپذیری با ۴ شاخص، متغیر خروجی با دو نوع: مستقل با ۵ شاخص و اهرم ثانویه با ۳ شاخص و تنظیمی با ۳ شاخص بوده است که درنهایت ۱۰ شاخص (ایمنی و امنیت در فضاهای بازی کودکان، دسترسی به فضاهای ورزشی و خدماتی، آموزشی و کتابخانه‌ای، آلدگی هوا و کاربری‌های آلاینده، هویت اجتماعی، دسترسی مناسب- ایستگاه‌های حمل و نقل، دلالت فعل کودکان

نتایج

تحقیق حاضر با هدف آینده‌نگاری شهر دوستدار کودک در شهر تبریز اقدام به طراحی ۳۲ شاخص در ۴ مؤلفه (ایمنی و امنیت، فضای شهری، حکمرانی کودکان، دسترسی) کرده است. برای بررسی نوع رابطه بین متغیرها در راستای تحقق شهر دوستدار کودک از نرم‌افزار میکمک استفاده شده است که بررسی‌های حاصل از پردازش متغیرها در محیط به صورت قطری بوده است که خود نشانگر ناپایداری و گویای ۵ نوع متغیر در قالب‌های کنترل کننده (ورود سیستم و

می‌دهد که برای تبدیل شدن به شهر دوستدار کودک بیش از ساخت مجسمه و نماد و إیمان نیاز به بازنگری فرهنگی و اجتماعی وجود دارد و برای جلوگیری از تحقق سناریو با وضعیت نامطلوب در شهر تبریز لازم است که نهادی با فعالیت و پیگیری مستمر تشکیل شود تا بسیاری از موانع، نواقص را پیدا و رفع کند و با دستگاه‌های مرتبط هماهنگ شده و در تعامل با سازمان‌های مردم‌نهاد، بودجه مصوب برای شهر دوستدار کودک و هزینه کرد آن را پیگیر شود، مناطق شهری را با توجه به عوامل فیزیکی و غیرفیزیکی کودکان مطلوب‌سازی کند و از شهربازان و مدیران به‌منظور طرح دغدغه‌های خود دعوت کرده و شورای شهر را ملزم به تصویب بودجه شهر دوستدار کودک کند، همچنین پیگیر موضوعاتی مرتبط با استانداردسازی پارک‌ها، کودکان کار، بدسرپرست، بی‌سرپرست و تقدیر از فعالان حوزه کودک، خیرین حوزه کودک باشد و به نظرات کودکان و دخالت‌دادن آن‌ها در تصمیم‌گیری شهری نیز توجه کند.

منابع

آریان، آسیه. (۱۳۹۵). تحلیلی بر شاخص‌های اجتماعی شهر دوستدار کودک (نمونه موردي محله آزادشهری مشهد)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، مؤسسه آموزش عالی خاوران مشهد.

<https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/a51e41f71da2dedde70750be4d8c9897>

ابوالقاسمی، مهدقا. (۱۳۹۶). تحلیل فضایی- کالبدی شهر دوستدار کودک (مطالعه موردي: محله بهار منطقه هفت تهران)، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیا، دانشگاه خوارزمی تهران.

<https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/70cd33f77099a2b236426e4d11f861d6>

امانپور، سعید؛ مرادی مفرد، سمیراء حسین‌زاده، اکبر (۱۳۹۸). نقش آرام‌سازی ترافیک در برنامه‌ریزی شهرهای دوستدار کودک و انسان محور (مورد مطالعه: زنجان). *فصلنامه مطالعات*

در تصمیم‌گیری شهری، اینمی و امنی پیاده‌راه هنگام عبور، امنیت اجتماعی (فساد-خشونت)، خوداتکایی کودکان در رفت‌وآمد، فاصله تا فضای بازی) به عنوان عامل کلیدی در تحقق شهر دوستدار کودک در شهر تبریز شناخته شده‌اند که چگونگی توزیع آن‌ها در مناطق تبریز با مدل تحلیل خاکستری بیانگر بهترین وضعیت برای مناطق یک، چهار و ده با ضرایب ۰.۶۳ و ۰.۶۸ درصد بوده و بدترین آن نیز مربوط به مناطق نه و هشت با میزان‌های ۰.۹۲ و ۰.۹۳ درصد بوده‌است؛ اما وضعیت‌های محتمل شهر تبریز از لحاظ شهر دوستدار کودک بیانگر سه نوع سناریو، در قالب قوی ۴ سناریو، ضعیف ۵۲۵ سناریو، محتمل یا با ۱۳ سناریو بوده‌است. سناریوهای محتمل با ۱۳۰ وضعیت محتمل گویای بیشترین فراوانی و ضریب برای وضعیت بحرانی با ۶۴ درصد بوده‌است؛ به نحوی که می‌توان گفت امنیت در سطح فضای بازی کاهش یافته‌است، کاربری‌ها بدون هیچ برنامه‌ای توزیع شده‌اند و در پارک‌های شهر تبریز اقداماتی برای مناسب‌سازی پارک‌ها برای همه‌شمولی اشاره صورت نگرفته‌است؛ همچنین ساخت پارک‌ها در مناطق مختلف تبریز بدون نقشه و بدون درنظر گرفتن الگوهای موفق جهانی انجام شده‌است و با افزایش مصرف سوخت‌های فسیلی می‌توان گفت که در خیابان‌های این شهر و إیمان‌های شهری آن کودکان مورد خطاب قرار داده‌نشده‌اند و به خواست و نیازهای کودکان توجهی نشده‌است. تمایل به ترک محل زندگی (شهر یا منطقه) در بافت‌های کم‌برخوردار که کودکان امکانات تفریحی و ورزشی دسترسی ندارند، وجود دارد و همچنین به ایجاد محوطه‌ای امن که قابلیت استفاده از دوچرخه و اسکوتر داشته باشد و ایجاد فضای پیاده‌محور در طراحی شهری کمتر توجه شده‌است. همچنین برچیده شدن إیمان شهری مختص کودکان در تبریز که جسارت هنجرashکنان در فضای بازی را افزایش داده، نشان

ضرغامی، اسماعیل؛ باقری، حسین. (۱۳۹۷). شناسایی مؤلفه‌های مکان دوستدار کودک در محلات مسکونی، هویت شهری، دوره ۱۳، شماره ۳۷، صص ۱۱۶-۱۰۵.

<https://social.um.ac.ir/article/view/22577>

قربانی، سحر؛ جلالی، امیر. (۱۳۹۷). بررسی شاخص‌های ایمنی و امنیت در شهر دوستدار کودک نمونه موردنی (محله زیتون کارمند شهر اهواز)، اولین کنفرانس سالانه پژوهش‌های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری، صاحب امتیاز دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، دوره ۱، صص ۱۴-۱.

<https://www.sid.ir/fa/seminar/ViewPaper.aspx?ID=22014>

کربلایی حسینی غیاثوند، ابوالفضل. (۱۳۹۷). بررسی ویژگی‌های منظر شهری از دیدگاه کودکان با توجه به رویکرد شهر دوستدار کودک، فصلنامه تازه‌های علوم‌شناسخی، صاحب امتیاز مؤسسه آموزش عالی علوم شناختی، دوره ۲۰، شماره ۲، صص ۶۸-۵۳.

<http://icssjournal.ir/article-1-733-fa.html>

کیانی، اکبر؛ اسماعیل‌زاده کواکی، علی. (۱۳۹۱). تحلیل و برنامه-ریزی شهر دوستدار کودک (cfc) از دیدگاه کودکان (مطالعه موردنی: قوچان)، فصلنامه باغ نظر، صاحب امتیاز پژوهشکده هنر، معماری و شهرسازی نظر، شماره ۲۰، صص ۶۲-۵۱.

http://www.bagh-sj.com/article_1176.html

مرادپور، مليحه؛ حسینی، هادی؛ زنگنه، مهدی. (۱۳۹۵). تحقیق-پذیری شهر دوستدار کودک در شهرهای جدید، اولین همایش بین المللی ایده‌های نوین در معماری و شهرسازی جغرافیا و محیط زیست پایدار.

<https://civilica.com/doc/640985/>

موسوی، میرنجد؛ قادری، رضا؛ تقیلو، علی‌اکبر؛ سادات کهکی، فاطمه. (۱۳۹۶). تدوین سناریوهای تحقیق‌پذیری آمایش سرزمنی(مطالعه موردنی: استان خراسان رضوی)، آمایش سرزمنی، صاحب امتیاز پردیس فارابی دانشگاه تهران، دوره ۱۰، شماره ۱، صص ۹۱-۶۵.

https://jtcp.ut.ac.ir/article_66941.html

نوری، فاطمه. (۱۳۹۶). مطالعه مقایسه‌ای ویژگی‌های شهر دوستدار کودک از دیدگاه کودکان شمال (مرکز و حاشیه همدان). پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم اجتماعی، دانشکده علوم اقتصادی و اجتماعی، دانشگاه ابوعلی سینا همدان.

برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، صاحب امتیاز دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، دوره ۱۴، شماره ۱، صص ۱۴۶-۱۲۹.

http://jshsp.iaurash.ac.ir/article_665126.html

ایمانی، بهرام؛ یارمحمدی، کلثوم؛ یارمحمدی، کبری. (۱۳۹۵). بررسی شهر دوستدار کودک از دیدگاه کودکان (مطالعه موردنی: ناحیه ۱ شهر اردبیل)، فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی، صاحب امتیاز دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد، دوره ۶، شماره ۲۱، صص ۲۲-۷.

http://ges.iaun.ac.ir/article_593126.html

پروانه، محمد. (۱۳۹۶). بازطراحی فضاهای عمومی محله یوسف‌آباد (تهران) با رویکرد ایجاد محله دوستدار کودک، پایان‌نامه کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی گروه معماری، دانشگاه هنر اسلامی تبریز.

<https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/8360bd8cad8bcb75acf1cf85ace60481>

تیموری، ایرج؛ اصغری زمانی، اکبر؛ روستایی، شهریور؛ کوشش-وطن، محمدعلی. (۱۳۹۸). تحقق توسعه پایدار در قالب مفهوم شهر دوستدار کودک، دو فصلنامه جامعه‌شناسی اقتصادی و توسعه، صاحب امتیاز معاونت پژوهشی دانشگاه تبریز، دوره ۸، شماره ۱، صص ۱۰۲-۷۹.

https://sociology.tabrizu.ac.ir/article_9169.html

حبیبی، محسن؛ عزتیان، شهره؛ محقق‌نسب، عنایت‌الله. (۱۳۹۶). آموزه‌های مشارکت کودکان در فرایند طراحی فضای شهری دوستدار کودک، فصلنامه مطالعات شهری، صاحب امتیاز دانشگاه کردستان، شماره ۲۹، صص ۱۲۰-۱۱۱.

http://urbstudies.uok.ac.ir/article_61012.html

زالی، نادر. (۱۳۸۸). آینده‌نگاری توسعه منطقه‌ای با رویکرد برنامه‌ریزی سناپریو مبنای، نمونه موردنی: استان آذربایجان شرقی، رساله دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکدة علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه تبریز.

<https://www.virascience.com/thesis/503222/>

صفوی مقدم، مریم؛ نوغانی دخت‌بهمنی، محسن؛ مظلوم‌خراسانی، محمد. (۱۳۹۳). بررسی شهر دوستدار کودک و احساس شادی کودکان در شهر مشهد، مجله علوم اجتماعی دانشکدة ادبیات و علوم انسانی، صاحب امتیاز دانشگاه فردوسی مشهد، دوره ۱۲، شماره ۱، صص ۱۶۵-۱۴۳.

<https://social.um.ac.ir/article/view/22577>

from a participatory mixed methods study of a municipality's free-play preschool and space, Cities & Health, Vol.3, No, 1-2:169-183.

<https://doi.org/10.1080/23748834.2018.1548894>

Permanasari, E., Mochtar, S., Purisari, R. (2019). Political Representation In Urban Public Space In Jakarta Child-Friendly Public Space (Ruang Publik Terpadu Ramah Anak - RPTRA). International Journal of Built Environment and Sustainability. IJBES, Vol. 6, No. 2: 39-49.

https://www.researchgate.net/publication/332833125_Political_Representation_In_Urban_Public_Space_In_Jakarta_Child-Friendly_Public_Space_Ruang_Publik_Terpadu_Ramah_Anak_-_RPTRA

Riggio, E. (2002). Child friendly cities: good governance in the best interests of the child, Environment & Urbanization, Vol. 14, No. 2: 45-58.

<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/095624780201400204>

Sawsan, S.M. (2017). Integrating youth in city planning: developing a participatory tool toward a child-friendly vision of eastern wastani-saida, Alexandria Engineering Journal, Vol.57, No.2: 897-909.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S110016817300261>

UNICEF. (2017). Child friendly cities and communities initiative, toolkit for national committees.

https://s25924.pcdn.co/wp-content/uploads/2018/03/CFCI_TOOLKIT_24.02.17.pdf

UNICEF. (2004). Building Child Friendly Cities a Framework for Action, 1-24.

<https://www.unicef-irc.org/publications/416-building-child-friendly-cities-a-framework-for-action.html>

Woolcock, G. and Steele, W. (2008). Towards the development of an indicators framework for a child friendly community: literature review, Urban Research Program for the NSW Commission for Children and Young People, Griffith University, March, 1-48.

http://bytdevelopment.com/childfriendlycities/wp-content/uploads/2017/11/Child-friendly-Community-Indicators-a-Literature-Review_2008.pdf

<https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/581b6c25d75224732fcbe6ede155159d>

Arab Urban Development Institute. (2013). Building Child Friendly Cities in the Mena Region Resources for Implementers, Vol. 59, No. 4 : 489-405.

<https://www.jstor.org/stable/24637299?seq=1>

Biddulph, M. (2012). Home Zones: A planning and design handbook, London: Policy Pres: 1-80

https://www.researchgate.net/publication/267624323_Home_zones_A_planning_and_design_handbook

Ekawati, A. (2015). Children-friendly streets as urban playgrounds, Procedia -Social and Behavioral Sciences, Vol. 179: 94-108.

https://www.researchgate.net/publication/276152122_Children_Friendly_Streets_as_Urban_Playgrounds

Ghanbari-Azarnir, Sh., Anbari, S., Hosseini, B., Yazdanfar, A. (2015). Identification of child-friendly environments in poor neighborhoods, Procedia - Social and Behavioral Sciences, Vol. 201: 19-29.

https://www.researchgate.net/publication/283170441_Identification_of_Child-friendly_Environments_in_Poor_Neighborhoods

Gökmen, H., Taşçı, B.G. (2016). Children's views about child friendly city (Case Study: Izmir), Megaron, Vol. 11, No. 4: 469-482.

https://www.researchgate.net/publication/306521600_Children's_VIEWS_ABOUT_CHILD_FRIENDLY_CITY_A_Case_Study_from_Izmir

Li, M., Li, J (2017), Analysis of Methods of Allocating Grass Space for the Design of Child-friendly Cities: A Case Study of Changsha, Procedia Engineering, Vol. 198: 790-801.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877705817329776>

Nam, H., In Nam, S. (2018). Child-friendly city policies in the Republic of Korea, Children and Youth Services Review, Vol. 94: 545-556

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0190740918303402>

Nykiforuk, C., Hewes, J., Paula Belon, A., Paradis, D., Gokiert, R., Bisanz, G., Nieuwendyk, B. (2018). Evaluating child-friendly spaces: insights